

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 13. august 2010

LKR/ J.nr. 2010-4278

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 12. juli 2010 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 594 (SOU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra René Skau Björnsson (S).

Spørgsmål nr. 594:

”Ministeren bedes indhente en redegørelse fra SKAT, der forklarer, hvilke regler for skattemæssige fradrag der gælder for handicaphjælpere, der er med på rejser i ind- og udland sammen med borgere, der modtager BPA.”

Svar:

Til brug for besvarelse af spørgsmålet har Socialministeriet anmodet Skatteministeriet om en redegørelse. Det bemærkes, at Skatteministeriet har lagt til grund for besvarelsen, at hjælperne er lønmodtagere. Hvis hjælperne i modsat fald er honorarmodtagere, hvis arbejdsvederlag anses for at være B-indkomst, har Skatteministeriet oplyst, at disse hjælpere ikke har mulighed for at få fradrag for deres erhvervsmæssige rejseudgifter efter ligningslovens § 9 A, men udelukkende efter statsskattelovens § 6, litra a.

For lønmodtagere har Skatteministeriet givet følgende redegørelse:

”A. *Frdrag for rejseudgifter efter ligningslovens § 9 A*

1. Rejse - rejseudgifter

Reglerne om fradrag ved opgørelse af den skattepligtige indkomst for udgifter til kost, småforbrødsudgifter og logi på en rejse i Danmark eller i udlandet findes i ligningslovens (LL) § 9 A – herunder specifikt i § 9 A, stk. 7 – 12.

Efter disse bestemmelser kan en lønmodtager fradrage sine ovennævnte udgifter, hvis udgifterne skyldes, at lønmodtageren på grund af afstanden mellem sin sædvanlige bopæl og et midlertidigt arbejdssted ikke har mulighed for at overnatte på bopælen, jf. LL § 9 A, stk. 1.

2. Fradragsbeløb

Fradraget kan foretages enten med standardsatserne i LL § 9 A, stk. 2, eller med de dokumenterede, faktiske udgifter.

Ved rejse med overnatning i Danmark eller i udlandet er standardsatsen i 2010 for udgifter til kost og småforbrugsvarer (f.eks. en kop kaffe, et stykke chokolade eller en avis): 455 kr. (grundbeløb, 2010-niveau) pr. døgn og for logiudgifter: 195 kr. (grundbeløb, 2010-niveau) pr. døgn.

3. Betingelser for fradrag

Standardsatsen for udgifter til kost og småforbrugsvarer udbetales pr. døgn, og herefter kan der udbetales 1/24 af satsen pr. påbegyndt time. Hvis lønmodtageren modtager fri kost på rejsen, eller arbejdsgiveren afholder lønmodtagerens udgifter efter regning, skal satsen reduceres med henholdsvis 15, 30 og 30 pct. for fri morgenmad, fri frokost og fri aftensmad. Uanset denne reduktion kan lønmodtageren dog altid tage fradrag for sine udgifter til småforbrugsvarer med 25 pct. af satsen beregnet for den samlede rejse. Standardsatsen for kost og småforbrugsvarer kan kun anvendes i de første 12 måneder på det enkelte arbejdssted. Denne 12 månedersbegrænsning gælder dog ikke, hvis arbejdsstedet er mobilt eller i takt med arbejdets udførelse eller færdiggørelse flytter sig over en strækning på mindst 8 km. En ny 12 måneders-periode påbegyndes, når lønmodtageren skifter til et nyt midlertidigt arbejdssted, der ligger mindst 8 km ad normal transportvej fra det tidligere arbejdssted, eller når lønmodtageren har arbejdet i en sammenhængende periode på mindst 40 arbejdsdage på et andet arbejdssted, før den pågældende lønmodtager vender tilbage til det tidligere, midlertidige arbejdssted.

Der gælder ikke en 12 måneders-begrænsning for anvendelse af standardsatsen for logi – den kan anvendes, så længe et arbejdssted kan anses for midlertidigt.

Det er en betingelse for fradrag for rejseudgifter efter LL § 9 A, at lønmodtageren opfylder alle betingelserne herfor i LL § 9 A - herunder at den pågældende lønmodtager ikke har fået dækket disse udgifter, enten ved en skattefri godtgørelse for disse udgifter fra sin arbejdsgiver, ved fri kost og logi eller ved at arbejdsgiveren har betalt udgifterne efter regning.

Det er endvidere en betingelse f.s.v angår kostudgifter, at lønmodtageren vælger samme fradragsprincip for alle kostudgifterne på den enkelte rejse, dvs. enten tager fradrag med standardsatsen eller med de dokumenterede faktiske udgifter. Med hensyn til fradrag for logiudgifter skal lønmodtageren ikke vælge det samme fradragsprincip for hele rejsen – her kan det enkelte rejsedøgn fradrages enten med standardsatsen eller med de dokumenterede, faktiske udgifter.

4. Persongrupper

Fradrag for rejseudgifter efter LL § 9 A kan som nævnt foretages af lønmodtagere – dog med visse undtagelser. Herudover kan tilsvarende fradrag foretages af medlemmer af eller medhjælpere for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende, som modtager vederlag herfor, der er A-indkomst, visse forskere, samt selvstændigt erhvervsdrivende f.s.v. angår standardsatserne – dog ikke standardsatsen for småfornødenheder på 25 pct. For alle de nævnte persongrupper undtagen de selvstændigt erhvervsdrivende gælder, at fradraget – hvad enten det foretages med standardsatserne eller med de dokumenterede, faktiske udgifter – ikke kan overstige et grundbeløb på 50.000 kr. (2010-niveau) pr. indkomstår. Den begrænsning på 50.000 kr. gælder kun for de selvstændigt erhvervsdrivendes fradrag med standardsatserne - ikke for deres fradrag for de dokumenterede, faktiske udgifter.

Lønmodtagere, bestyrelsesmedlemmer og lignende samt visse forskere kan foretage fradrag efter LL § 9 A i den skattepligtige indkomst. Selvstændigt erhvervsdrivendes fradrag efter LL § 9 A foretages derimod i deres personlige indkomst.

B. Fradrag for erhvervsmæssige udgifter efter statsskattelovens § 6, litra a. Såfremt betingelserne i den specielle bestemmelse i ligningslovens § 9 A for fradrag for udgifter til kost og logi på en rejse ikke er opfyldt, har såvel lønmodtagere som de andre ovenfor omtalte persongrupper mulighed for at tage fradrag for deres dokumenterede, faktiske udgifter efter den generelle bestemmelse i statsskattelovens (SL) § 6, litra a. Det er en forudsætning for fradrag efter sidstnævnte bestemmelse, at der er tale om driftsomkostninger, dvs. udgifter der er afholdt i årets løb til at erhverve, sikre og vedligeholde den pågældende persons indkomst.

Lønmodtagere, bestyrelsesmedlemmer og lignende samt visse forskere kan foretage fradrag efter SL § 6, litra a, i den skattepligtige indkomst. Selvstændigt erhvervsdrivendes fradrag efter SL § 6, litra a, foretages derimod i deres personlige indkomst.”

Benedikte Kiær

/ Karin Ingemann